

S'ALÇA EL TELO I... per JOSÉ CARLOS SORRIBES

VA ARRIBAR FA 30 ANYS A CATALUNYA, EXILIAT D'URUGUAI. ÀNIMA DEL VERSUS, EVER BLANCHET INICIA UN NOU REPTA: OBRE EL TEATRE GAUDÍ BARCELONA, TGB, (SANT ANTONI MARIA CLARET, 120).

Ever Blanchet

El promotor del TGB aposta per un teatre popular

—¿Per què neix el TGB?

—El Versus va agafar una tendència massa alternativa, centrat en l'autoria catalana emergent. I vam decidir apostar per un teatre musical de format mitjà. També hem volgut donar una seu al Teatre de la Nau, amb què vam col·laborar en els seus inicis i que fa 25 anys que representa *Els músics de Bremen*. Ens interessa un repertori familiar.

—Obrir un teatre suposa una fonta inversió. ¿Els han dit bojos?

—Molta gent ens ho diu. És una inversió gran, de 518.000 euros, i sense subvencions. Però si no ho fèiem moríem insatisfets. El Versus s'ha quedat massa petit i teníem altres expectatives. Hi ha lloc per a aquest tipus de teatre.

—¿Ho fan a rebu del recent èxit dels musicals?

—Nosaltres ja vam fer, per exemple, *El musical més petit* el 1996. Aquesta sala obre quan els musicals arassen. Sempre s'ha dit que funcionaven més a Madrid que aquí i no és així. Si interessen, funcionen bé.

—¿El seu gran objectiu és atraure el públic més ampli a la platea?

—La nostra aposta és fer un teatre que sigui popular i no tingui cap complex de ser-ho, però que no sigui teatre comercial ni que s'estreni amb només 30 dies d'assajos.

—S'entén pel que diu que falta més oferta per a aquest públic.

—Eduard Punset diu que ara pensa per a les majories en els seus llibres, perquè les minories estan ben servides. Això passa totalment en el teatre de Barcelona. Fins i tot se n'abusa.

—Comenti ara *Sondheim*, el musical que inaugura el dia 12 el TGB.

—És una antologia que el mateix Sondheim accepta perquè són les seves millors cançons. Els musicals tenen sempre dos grans èxits, i la resta cançons correctes. Aquí hi ha les millors de Sondheim. A més, hi ha la garantia que Xavier Ribera, Óscar Mas, Pili Capellades, Laura Mejía i Miquel Cobos canten amb molt de gust.

ALBERT BERTRAN

MUSICAL SONDHEIM TGB // DES DEL 12 DE FEBRER // DC. A DS., 21.30 H; DG., 18.00 // 16 €

RECOMANEM L'OPINIÓ DE LA CRÍTICA

	Gonzalo P. de Olaguer EL PERIÓDICO	Núria Sàbat EL PERIÓDICO	Begoña Barrena EL PAÍS	Francesc Massip AVUI	M.J. Ragué I.G. Madariaga EL MUNDO	Jordi Bordes EL PUNT	Sergi Doria ABC
EL LLIBERTÍ	★★★★	★★★★	★★★★	★★★★★	★★★★	★★★	—
CÓMEME EL COCO...	★★★★	—	—	—	—	★★★★	★★★★
BOSCOS ENDINS	—	—	★★★★	★★★	★★★	★★★	★★★★
LA SONRISA ETÍOPE	★★★	—	★★★★	—	★★★★	★★	—
VARIACIONS...	—	★★★	★★★	★★★	★★★	★★★★	★★★
EL DIA DEL PROFETA	★★★	★★★★	★★★	★★★	★★★	★★★★	—
UNA MUJER EN...	—	★★	★★	★★★	★★	★★	—
LA SORRA I L'ACADÈMIA	—	—	—	★★★	★★	★★★	—
ÒSCAR, UNA MALETA...	★★★	—	—	—	—	★★	★★★

★★★★ Imprescindible ★★★ Molt bona ★★ Aconsejable ★ Es pot veure ★ Vostè mateix ● No ho faci

» a escena

Palau i Fabre estrena a Madrid

Per al pròxim dia 15 està prevista l'estrena al Teatro Español de Madrid d'una obra de Josep Palau i Fabre (Barcelona, 1917), dirigida per Hermann Bonnin, responsable al seu torn de l'Espai Brossa. Es tracta d'un text a partir de diverses mirades sobre el personatge de Don Joan. És l'entrada per la porta gran del protagonista d'una de les principals i més originals aventures de la literatura catalana del segle XX. Palau i Fabre, amb 90 anys complets, és un autor amb el qual el teatre català està en deute, sobretot el teatre públic de Barcelona. Mario Gas, director de l'Español, ha obert les portes d'aquest teatre a un bon nombre de creadors catalans.

Jordi Coca va escriure fa poc que l'autor de *La confessió o l'esca del pecat* (2000) "ha canviat sovint, però sent sempre essencialment el mateix". I el va glossar com a poeta essencial, dramaturg injustament marginat, narrador poc valorat i assagista valent i original. La seva entrada a l'Español és un reconeixement que aquí encara no ha tingut, fet que certament és injust. L'Espai Brossa li va dedicar el mes d'abril del 2007 la programació *Barribrossa*, de la qual aquest diari es va ocupar. El dramaturg, assagista, poeta i biògraf de Picasso, avui establert a Caldes d'Estrac, segueix escrivint, donant mostres d'una increïble vitalitat. Seria, per tant, oportú que el Teatre Nacional de Catalunya fixés la seva mirada en Palau i Fabre i presentés alguna de les seves gairebé 20 peces.

Palau i Fabre és un valor notable en el marc de la literatura catalana del segle passat, en diversos dels seus vessants, una veu carregada de saviesa, una veu profunda i compromesa, original i crítica també.

GONZALO PÉREZ DE OLAGUER
CRÍTIC

